Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Iter primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49469

Visual Library

De iis, quæ in principio & progreſſu infirmitatis fieri debent.

Iter Primum.

TITUL. I.

IN principio infirmitatis eodem modo, quo Chriſtus D. N. ſub Paſſionis ſuæ initium ſe geſſit, nos quoque gerere debemus, recurrendo ad ſanctam oratione͂, & reſignationem, orando & reſignando nos Divinæ Voluntati, eademque verba, quæ Chriſtus dixit, proferenda ſunt: *Pater, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte, veruntamen non mea, ſed tua voluntas fiat*; in omnibus & per omnia Divinæ tuæ Voluntati me reſigno. Volo hoc idem, quod tu, volo hanc infirmitatem veluti à te immiſſam & ab æterno ordinatam in bonum & ſalutem animæ meæ: accepto tam non patienti & prompto duntaxat: ſed etiam læto animo & ſecundùm rectæ rationis dictamen, conſiderando, quod *Infirmitas non eſt ad odium, ſed ad amorem*: eâ namque mediante, noſtra expurgas peccata & culpas, remittis pœnas, paſſiones mortificas, adauges gratiam, addiſque coronæ gloriæ complementum. Denique, ut vocat optimè S. Gregorius: *Meliùs eſt ardere flammâ flagellorum, quàm igne vitiorum.*

Hoc idem documentum nobis tradit Spiritus ſanctus, dicens: *Ora Deum, & ipſe te curabit, averte à delicto, & dirige manus.* In quibus verbis tria continentur documenta ab infirmo infirmitatis tempore obſervanda: primum, *Ora Deum, & ipſe te curabit.*

Oratio & Reſignatio.
Matth. 27.
Vide exemplū 2 & 3.
D. *Aug.*
Vide exemplū 4 & 5.
lib. 3 *Mor. c.* 7.
Eccleſ. 38.
Tria documenta pro infirmo. Oratio.

Priùs oratione & reſignatione ad Deum, quàm ad me- dicos recurre, & major erit ejus gloria, majus animæ tuæ bonum, *te curabit*, tibique ſalutem

Contritio. Secundum documentum, *averte à delicto*, elice veros contritionis actus, & ſubitò confitendo, tanges radicem, remediumque adhibebis cauſæ hu- *S. Baſil. reg. 5.* jus mali, quia, ut docet S. Baſilius: *Morbi*, *flagella ſunt peccatorum.* Tertium documentum: *dirige* *Propoſitũ.* *manus*, firmum deinceps emendationis faciendæ pro- poſitum. Et cum hac diſpoſitione ac præparatione orationis & reſignationis, contritionis & confeſſionis, lecto nos committemus propter amorem Christi, quemadmodùm Chriſtus Cruci ſe commendavit propter amorem noſtrum, & ſicut Cruci Christi præſens aſtitit Mater ejus; ita in principio infirmitatis noſtræ procuremus præſentiam ſanctiſ- ſimæ Virginis, offerendo & conſecrando ei primi- tias infirmitatis, ut unà cum Paſſione Filij eam offerat æterno Patri in ſatisfactionem peccatorum noſtrorum, ad majorem ejus honorem & gloriam. Et hæc ſunt, quæ in principio infirmitatis fieri debent, diximus; ſuffi- ciant: modò, quidnam in illius progreſſu faciendum ſubiiciemus.

Vſus Sacra- men. Exer- cit. virtut. Increſcente morbo duplici armaturâ potentiſſimâ communire debemus, nimirùm, uſu ſanctiſſimorum Sa- cramentorum, & exercitio virtutum.

Quod attinet ad uſum Sacramentorum, præter ex- *Confeſſio generalis.* mologeſin ſub morbi initium inſtitutam, de qua majori cum diligentiâ generalem etiam inſtituere *Frequentio particula- ris Confeſſ.* neceſſe eſt (ſi tamen eam non præmiſit) ante morbum, eâque ſibi ſatisfactum credit, præterea durante morbo ſæpè confiteatur, etiamſi eſto nova ei haud occurrat materia; quia Sacramenti nova gratia, novaque pœnarum in Purgatorio expiandarum acquiritur remiſſio. ultra confeſſionem expedit quoque nonnunquam devotione ſanctiſſimam ſuſcipere communionem, *Communio frequens ex devot.* ſertim in ſolemnioribus feſtivitatibus Chriſti D. ejusque ſanctiſſimæ Matris, quod ſi domi commoditas & licentia hanc recipiendi, cum pro-

per Parochum, quia cùm ſanctiſſimum Sacramentum ſit verus cibus animæ, quam in Divinâ conſervat gratia, & à peccatis præſervat, tanto bono, perſeverante morbo, in quo & ejus moleſtia affligimur, & eò vehementiùs ab inimici ſuggeſtionibus impugnamur, nequaquàm nos privare debemus. *Vide exemplum 6. uſque ad ul.*

Quod virtutum concernit exercitium, ſeptem virtutes inter alias infirmis admodùm neceſſariæ ſunt. *Septem virtutes infirmis neceſſaria.*

Prima eſt præſentia Dei: & quandò infirmus ob magnam capitis debilitatem meditari & contemplari non poſſet res Deum concernentes ſimplex earum memoria, veluti S. Dorotheus diſcipulo ſuo Doſitheo ſuadebat, ei ſufficiet, recordando Deum ibidem eſſe præſentem, qui nos & noſtra inſpiciat. Ultra præſentiam Dei præſens quoque ſibi imaginabitur ſanctiſſimum Sacramentum, reficiendo ſeſe frequenter ſpirituali communione, Chriſtum Crucifixum, ſanctiſſimam Matrem, Angelum ſanctum Cuſtodem ſuum. *Prima præſentia Dei.*

Secunda virtus erit ſancta reſignatio, reſignando te prorsùs in manus Dei, & inſtar ceræ mollis diſponendo te ad quamcunque recipiendam figuram & formam, aut vitæ, aut mortis, è manibus DEI. Et tam excellens & dignus eſt actus iſte, inquit Bloſius, *ut qui ita eſt reſignatus, nec Inferni, nec Purgatorij ſubibit pœnam*; cujus rationem ſtatim ſubdit: *Quia ſicut nihil Inferni, vel Purgatorij pœna cadere poteſt in Deum; ſic nec in hominum ſic per amorem in Deum unitum.* *Secunda, Reſignatio.* *Bloſ. ex vit. PP. cap. 22. liberat à pœnis Inferni & Purgat.*

Tertia virtus eſt contritio, qualis eſt dolor de peccatis, in quantum ſunt offenſæ Dei, quem ſuper omnia amare debeo, & cum propoſito nunquam ipſum ampliùs offendendi. Hujusmodi actus frequenter repetendi ſunt: etenim ſemper nobis diſplicere debet, nos offendiſſe Deum, tametſi per revelationem nobis innotuiſſet, cuncta nobis peccata eſſe remiſſa; Quamobrem Beati quoque in cœlo habent contritionem, quia diſplicet eis, quod in *Tertia, Contritio.* *S. Tho. 3 p. q. 48. ar. 3.*

hac vitâ peccando Deum offenderint, eſto hanc diſpli-
centiam habeant ſine dolore, cujus ſunt incapaces pro-
pter ſtatum glorioſum, in quo conſtituti ſunt.

D. Auguſt. Quandò cõtritio ſit vera.

D. Auguſtinus hoc ſuppeditat ſignum, quo co-
gnoſcere poſſimus, quando contritio ſit vera, videlicet
ſi Deus tibi diceret: quotieſcunque impoſterum
caveris, non te caſtigabo, nec ullam tibi pœnam
gam, at idipſum me ægerrimè laturum ſcito, & pro
hoc ſolum motivum non offendendi Deum abſtin
nihilominùs à peccato, & te peccaſſe doleres, hic
verus actus contritionis, *quoniam times non dam*
ſed ne diſpliceas oculis Dei, non enim pœnam tan
diſplicentiam Dei times.

Quarta, Patientia.

Quarta virtus erit patientia, ſemper ob oculos
ſtatuendo exemplum Chriſti, *qui propoſito gaudio*
nuit Crucem: ita Chriſtianus cum patientia ſuffe
bet malum temporale pro bono æterno, quod ſib
ponit, & ſperat.

Quinta, Actio gratiarum.

Quinta eſt gratiarum actio, toto corde gratias
do Deo de omnibus iis, quæ diſponit & ordinat
propriam tuam perſonam, quia totum id eſt ef
amoroſæ & paternæ ejus Providentiæ. Neque
beneficium, quo quis mediante infirmitate ad bon
ſanctamque ſe diſponat mortem, omnibus
ceſſum eſt; plurimi namque ſubitaneæ ac re
tinæ morti ſuccumbunt. Gratias igitur Divinæ
feres Bonitati, quod te hujusmodi inviſerit
mitate, ſimiliter de omnibus doloribus, tribula-
nibus, & adverſitatibus, quas in eâ ſuſtines
gratias ages, dicesque, veluti Seraphicus ſanctus

In vita S. Franciſ.

Franciſcus in ſuis infirmitatibus dicere ſolebat: Gratias
ago tibi, Domine, de omnibus doloribus meis,
ut centuplum, ſi tibi placuerit, addas:
mihi ſit ſumma conſolatio tua voluntatis
pletio.

Petitio plurium paſſionum.

Sexta virtus, cultus Divinus. Fides. Spes. Charitas.

Sexta erit cultus & adoratio Dei mediis virtutibus
Theologicis, Fide, Spe, & Charitate, credendo
ſperando & amando æterna & cœleſtia bona,
Chriſtus pretioſiſſimo ſuo Sanguine nobis promeruit
& quidem mediante Charitate in nobis excitata

perfectiſſimum quendam illius actum, nimirùm, magnum deſiderium videndi Deum, dicendo cum Apoſtolo: *Cupio diſſolvi, & eſſe cum Chriſto.* Et cum S. Bernardo: *Deſidero te millies, mi IESV. quandò venies, me lætum quandò facies, me de te quandò ſaties.*

Deſideriū videndi Deum
S. Bern.

Septima & ultima virtus eſt perſeverantia, poſtulando eam frequenter à Domino per merita ſanctiſſimæ Paſſionis ſuæ, & per Beatiſſimæ Virginis Matris ejus interceſſionem, quia *ſola coronat*, ſubjungendo inſuper orationem S. Franciſci: *Concede mihi, dulciſſime IESV, ut in nullâ tribulatione, anguſtiâ & dolore à te recedam,* & nullâ infirmitatis doloriſque occaſione te offendam: tribue, quæſo, ut hoc corpus meum ob infirmitatem, nec me impediat aut retardet à tuo ſancto ſervitio; imò hoc mihi digneris exhibere gratiam, quam exhibuiſti illi Sancto, qui dicebat: *Hæc caro nec juvat ſana, nec impedit infirma.* Tantam is habebat libertatem & dominium in corpus ſuum, ut nec à corpore ſano emolumentum vel auxilium, nec à corpore infirmo perciperet impedimentum.

Hiſtor. S. Franciſ.
Conſtantia in dolorib.
In vitis SS. Patrum.

Et hoc pro primo itinere ſufficiat, in quo infirmus occurret ad primum Angelorum chorum, ut præcelsam Matrem & Reginam pro perfectâ eorum, quæ in eo præſcribuntur obſervantiâ deprecari digneetur. Deinde eandem exorabis Virginem, quatenus à Filio ſuo per merita pretioſiſſimi Sanguinis ſui præfatam impetret gratiam: unde hoc primum iter dedicabitur potentiſſimæ Matri Dei, tanquàm Angelorum Reginæ, Secundum tanquàm Reginæ Archangelorum, Tertium veluti Reginæ Principatuum, & ſic conſequenter uſque ad nonum chorum. Unde novenarius itinerum numerus correſpondebit novem Angelorum choris ſub dominio & imperio præcelſæ Dei Matris, cunctorum Angelorum Reginæ, ut anima tua in tranſitu ad futuram vitam præfatos choros ſibi adſciſcat comites.

Recurſus ad novem Angelor. Choros.
Et ad Deiparā Virg. eorum Reginam.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Confirmatur Exemplis.

TITULUS II.

Infirmitas donũ Dei. INfirmitas eſt donum Dei, & nonnunquàm …
ipſa ſanitate.
1. Sanctus Petrus nunquàm Petronillam priſtinæ …
Epiſ. Aqu. in vitâ S, Petri. reſtituere ſanitati, dicens, quod *ſic expediebat* …
ejus.
Et Sanctus Paulus propter eandem rationem …
2. curare Timotheum ſuum Diſcipulum.
S.Chryſoſt. Hõ. ad pop. Antioch. Legitur in vita SS. Patrum, quod unum coro…
gulis annis inviſere ſolebat Dominus gravi qu…
infirmitate. Subſecutus fuit annus, quo Deo …
3. cuit ſolito eundem affligere morbo; qua de cauſa …
In vitis SS.PP. correptus timore Deum ſibi indignatum, ac …
in pœnam occulti cujusdam delicti ſolitum …
denegari favorem exiſtimabat: unde ſummâ …
potuit, inſtantia gratiam illam à Deo repetens …
tinuit.
4. Infirmus quidam acceſſit Religioſum alium …
In vitis SS.PP. ctæque vitæ, ut dignaretur exorare Deum pro …
randa priſtina ſalute. Reſpondit ei Sanctus: …
mori paratior es, infirmus, aut ſanus? & cùm ille …
deret: infirmus; ſubjunxit vir ſanctus, & ego …
Deum, ut ſemper in ſolita tua te conſervet …
mitate.
5. Sanctæ Marthæ uno anno anticipato Deus …
S.Ant. p.2. tit.6. c.20. lavit diem mortis ſuæ, *in quo toto laboravit,* …
infirmitatem illam eo meliùs ſe diſponeret ad …
tem.
6. S. Franciſcus de Aſſiſio invicta claruit patien…
Hiſtor. S. Franc. perfectiſſima reſignatione in Deum tempore …
tatis ſuæ, & in præmium tantæ virtutis Deus …
miſit ei de cœlo Angelum, qui ei morbum …
nonniſi Paradiſi inveſtituram eſſe aſſeruit, …
xit: *Et nunc te inveſtigio*: præterea unicum …
medium ad lucrandum inæſtimabilem ac ineff…

quæ gloriæ theſaurum longè excedentem cunctos
mundi theſauros, tota licet terra converteretur in
aurum, lapides in gemmas, totaque oceani aqua in
balſamum.

Religioſus alius in quadam ſua infirmitate, quæ 7.
[illegible]ibus continuis duravit annis, quibus ſummos ſuſti- S. Brig. l. 6.
nuit dolores, non dicebat aliud, quàm JESU digniſ- c. 3.
ſime Deus, miſerere mei, conſervando hoc ſanctiſſi-
mum nomen ſemper in ore & corde ſuo.

Sanctus Fulgentius Epiſcopus in extremis conſtitu- 8.
tus doloribus, ſemper incredibili cum patientia hæc Surius 1.
repetebat verba: *Domine, modò patientiam, poſteà in-* Ian.
dulgentiam.

Sanctus Bernardinus ſenenſis per quatuor menſes 9.
continuis fuit agitatus febribus, doloribusque acer- S Anton. 1.
biſſimis, in quibus ſæcularem adhuc agens vitam nul p tit 24. c.
lum prorsus tædij impatientiæque oſtendit ſignum; ſed
in omnibus *gratias agebat Domino IESV CHRISTO,*
animadvertens, *quod virtus in infirmitate perficitur.*
Et advertit ſanctus Antoninus, Deus immiſit ei hanc
infirmitatem, corporisque afflictionem *ad cumulum*
meritorum ſuorum.

Quandò & Quomodò condendum ſit teſtamentum.

Iter Secundum.

TITUL. I.

Quoad tempus, quo condendum eſt teſtamentum, S. Aug. de
conſulit D. Auguſtinus, id faciendum eſſe eo curâ anim.
tempore, quo optima adhuc gaudes valetudine: *Fac Teſtamen-*
teſtamentum, dum ſanus es, dùm ſapiens es, dùm tuus es, tū quando
quæ in infirmitate blanditiis & minis duceris, quò tu condendū
non vis.

Hoc idem conſilium approbatur à Juriſperitis: *Te-* Navar.
ſtari valens ſanus, vel in principio morbi id faciat. Manua.
Verum, c. 26.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN